

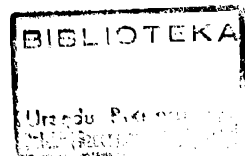
7 stycznia 1932 r.

2

URZĄD PATENTOWY

Bzd 1100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 14948.

Kl. 38 c 1.

Rudolf Nečas
(Wiedeń, Austria).

Kozioł śrubowy.

Zgłoszono 26 września 1929 r.

Udzielono 7 listopada 1931 r.

Wynalazek dotyczy kozła śrubowego, służącego do ściskania ułożonych na sobie desek, które mają być sklejanie pod ciśnieniem.

Wynalazek polega na urządzeniu, ułatwiającem wsuwanie do kozłów przedmiotów, przeznaczonych do sklejanie, następnie polega on na łatwym przestawianiu i wymianie śrub tłocznych. Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z boku kozła; fig. 2 — przekrój pionowy wzdłuż linii $a - a$ na fig. 1; fig. 3 — przekrój poziomy wzdłuż linii $b - b$ na fig. 1.

Kozioł według wynalazku posiada dwa poziome dźwigary T , T^1 , składające się z dwóch ceowników 1, które są utrzymywane

w pewnym od siebie odstępnie zapomocą krótkich ceowników 2 oraz ceowników 4, przyczem te ostatnie łączą górny dźwigar T z dolnym T^1 . Składowe ceowniki 1 dźwigarów T , T^1 są połączone ze sobą śrubami 5 względnie 3. Pomiedzy ceownikami dolnego dźwigara T^1 znajduje się obracający się walec 6, którego czopy (7) są podparte w półokrągłych wycięciach blach łożyskowych 8. Blachy 8 są na stałe umocowane na poprzecznych ośkach 9, obracających się w łożyskach oczkowych, wykonanych w tym celu w ceownikach 1. Ośki 9 mogą być obracane o pewien kąt zapomocą dźwigni ręcznych 10. Liczba użytych kozłów jest zależna od długości przedmiotu, przeznaczonego do sklejanie. Przed właściwem

Sklejaniem wałec 6 każdego kozła cokolwiek wystaje ponad ceowniki dolnego dźwigara T^1 tak że deski przy wsuwaniu ich pod śruby tłoczne toczą się po wałcach 6, wskutek czego wsuwanie desek nie wymaga większego wysiłku i da się łatwo uskutecznić. Po wsunięciu desek na należyte miejsce, walce 6 zostają opuszczone przez przekręcenie ręcznych dźwigni 10 w kierunku strzałki, aż deski spoczną na dźwigarach T^1 . Stojące pionowo blachy łożyskowe 8 przyjmują po przekręceniu dźwigni 10 położenie ukośne, opierając się na sworzniach śrubowych 3. Do przyciskania desek do ceowników dolnych 1 służą wspomniane śruby tłoczne 12, prowadzone w gwintowanych łożyskach 13. Końce śrub od strony dolnej kozła są zaopatrzone w klocki przyciskające, które na nich obracają się swobodnie. Śruby 12 wraz z łożyskami 13 są umieszczone między ceownikami górnego dźwigara T , przyczem dadzą się one między niemi przesuwac oraz z niego wyjmować. Umożliwia to w razie potrzeby wyjęcie każdej takiej śruby z jednego i wstawienie do drugiego kozła. W tym celu są naprzykład łożyska 13 z bocznemi wycięciami 15 prowadzone w płaskownikach 16, przymocowanych od dołu do dźwigara T .

Płaskowniki prowadzące 16 ciągną się wzdłuż całego dźwigara T . Ażeby umożliwić wyjęcie któregokolwiek łożyska 13 wraz ze śrubą tłoczną 12, część płaskownika, naprzykład część końcowa 16a, jest

przymocowana w sposób, pozwalający na jej łatwe odjęcie. W celu wysunięcia łożyska 13 odejmuje się końcową część 16a, poczem łożysko z łatwością daje się wyjąć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kozioł śrubowy, znamienny tem, że między ceownikami (1) dolnego dźwigara (T^1) osadzony jest w wycięciach blach łożyskowych (8), przymocowanych na stałe do osiek (9), obracanych zapomocą dźwigni (10) w łożyskach oczkowych ceowników (1), wałec (6) tak, iż po przekręceniu dźwigni (10) i oparciu blach łożyskowych (8) na śrubach (3) wałec (6) opuszcza się i przedmiot, przeznaczony do sklejania, bezpośrednio opiera się na dolnym dźwigarze (T^1) kozła.

2. Kozioł śrubowy według zastrz. 1, znamienny tem, że do dolnych pasów ceowników (1) górnego dźwigara (T) przymocowane są od spodu płaskowniki (16), stanowiące prowadnice wysuwnych łożysk (13), w których obracają się śruby tłoczne (12), przyczem część tych płaskowników (16) jest przymocowana odejmownie, wskutek czego łożyska (13) można wyciągnąć po odjęciu tych płaskowników.

Rudolf Nečas.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

